rũ ⁊ ecclie sue ē fundata in honore et laude dei: ⁊ amore puro ⁊ vero ⁊ vera obedientia: et in oib⁹ illis q̃ in homib⁹ pñt destruere ppriã volũtatẽ: ppriũ honorẽ ⁊ ppriũ amorẽ. qz p ista tria sunt oia mala: ⁊ p ista hõ est lapsus: pditus corruptus et dei inimicus. Postq̃ g̃ predicata est p totum mundũ remissio pctõrũ ⁊ pax inter deum ⁊ hoiem: et omes hoies sunt vocati ad regnũ celoz: signuz infallibile est q̃ iam venit q̃ pmissus est: ⁊ q̃ ipe est ille in cuius nomie hoc factũ est. et hic est iesus christus. Cognoscant etiã hoies q̃liter p vniuersum mundũ seu orbẽ in noie iesu christi crucifixi p apl'os predicata: tubicinata et p̃conisata est pax inter deũ et hominẽ: et remissio et indulgentia pctõz: et in noie iesu christi pmissa est hereditas regni celoz et vita eterna. Quicũq̃ igiť voluerint clare videre videãt et cognoscant oia p̃dicta q̃ sunt in facto ⁊ in experiẽtia. et sic cog̃scent indubitãter q̃ iesus xp̃s ē verus ⁊ nouus hõ ille q̃ est de⁹ et hõ. qui erat necessari⁹ toti humane nature quez deus pmiserat dare homib⁹: ⁊ q̃ oia que iesus xp̃s fecit: et que credunť de ipo: necessaria erant esse et fieri p hoibus: ⁊ p satisfactione et liberatione cõpleta humane nature. Et sic indigebat hõ vt oia illa fierent p ipso saluando: vt. s. iesus christ⁹ nasceret ⁊ cõcipereť: sic viueret ⁊ sic moreretur: sic resurgeret a mortuis ⁊ ad celos ascenderet. et sic de alijs q̃ ē opat⁹. Cõparem⁹ igiť factũ et debitũ. s. factũ iesu christi: et q̃liter debebat fieri: et satisfactio ⁊ liberatio humane nature q̃lis esse debebat et q̃d facere debebat talis nou⁹ hõ: q̃ necessarius erat mũdo. et sic videbim⁹ clarissime: q̃ iesus xp̃s ē ille. Postq̃ igiť humana natura et hoies habẽt de facto talẽ hoiem: et tã p̃ciosum q̃ est deus et hõ: et q̃ fecit omia q̃ erãt necessaria toti humane nature: q̃ est rex ver⁹ et dñs sup omis hoies. qui est ita pius: ita benign⁹: ita bonus: ita mãsuet⁹: et tãto amore pijssimo plen⁹ erga hoiem: qui voluit dare vitã suam: ⁊ recipe mortẽ p pctis eoz. sequanť ergo illũ: audiant illũ et p̃cepta sua: ⁊ ꝓba sua ⁊ adhereant et credãt veraciter illi ac obediant. et fiant mẽbra ei⁹: et recipiant sacramẽta ei⁹ q̃ ipe ordinauit. qz ipe ē omnia q̃ homini sunt necessaria et habz oia. qm̃ ipe est p̃sona infinita qz est de⁹ et hõ. In ipo eni est plenitudo bonitatis: omnis pietatis: ꝓtutis ⁊ charitatis ⁊ sapientie: ois boni: amoris: ois scientie ⁊ om̃is meriti. In ipo est om̃e bonũ. in ipo ē ois ptãs: om̃e dñium ⁊ imperiũ sempiternũ Qui ergo talẽ hoiem cõtenit: dignus est eterna punitiõe. Ex istis põt patere q̃nte excellentie ⁊ dignitatis sit esse christianuz. qz est mẽbrũ tanti hois q̃ est de⁹ ⁊ hõ. et q̃liter p̃ualet vn⁹ xp̃ian⁹ ver⁹: q̃ꝫ oẽs homines q̃ nõ sunt xp̃iani: qz illi sunt pditi. Et p oppositũ falsus xp̃ian⁹ est mal⁹ magis q̃ꝫ aliq̃s hõ q̃ nõ est xp̃ian⁹. Dolere g̃ debet falsus ⁊ malus xp̃ian⁹: ⁊ ver⁹ ⁊ bonus merito debet gaudere.

Qualiter iusticia dei ⁊ sua misedia cõcordant summe in ista satisfactione.

Titulus. cclxxij.

Ti. ccl.

Qdum p̃siderabamus iusticiaz dei ⁊ pctũ ⁊ offensam hom̃is: videbať q̃ misericordia dei periret. qz iusticia dei exigebat infinitã satisfactionez ab hoie quã hõ debebat: ⁊ ad quã obligatus erat p̃pter pctũ et offensaz. ⁊ nisi homo solueret: liberari nõ poterat ab infinita pena quã meruerat. ⁊ sic videbať q̃ deus nullã misericordiã ostenderet. Sz nõ est ita. qz in ista satisfactione facta p mortem iesu xp̃i dei ⁊ homis est facta tam magna misedia: q̃ maior excogitari nõ põtrantũ cõcordat cũ iusticia: q̃ magz nõ potest cõcordare. Vũ homo nõ poterat p se soluere deo istam infinitã satisfactionem quã iuste debebat: nec aliter nisi solueret p integrum iuste cuadere poterat iugum obligationis ad penã eternã sibi debitaz p iusticiam. nec p ꝓsequens cuadere manus ⁊ ptãtẽ diaboli. ideo deus ex sua sola et pura misedia gratis et sine meritis ipsi⁹ hois (quia nihil meruerat hõ nisi penam) p̃uenit p̃mo hoiem: vt deinde liberaret hõ p iusticiã Quia si hõ ex seipso nõ habebat cum quo faceret iusticiam de seipso dando debitũ. de⁹ dedit hoi p suaz misedíam illud cũ q̃ possit satisfacere ⁊ ei

Maria mia i redẽptiõe nostra.

soluere p iusticiã: vt sic hõ p integrũ satis/faceret ꝺo: ⁊ faceret iusticiã de seipo. Ex illud tale hõ nunq̃ potuisset hr̃e p seipz: nisi de⁹ p purã suam miscꝺiam tribuisset hoi: Ut ḡ de⁹ placari posset ab hoie: ⁊ hõ hr̃et cũ q̃ placaret deũ et irã suã. deus dedit gratis homi illud qꝺ hõ ꝺeberet deo ex debito reddere. dedit de⁹ homi ⁊ toti nature humane nouũ hoiem: q̃ esset maior hoie: q̃ satisfaceret p hoie: q̃ hr̃et in se illud qꝺ suparet omne debitũ qꝺ hõ solvere debet. q̃ cũ nihil p se deberet: solueret p alijs. q̃ quidẽ debebãt ⁊ vñ solueret nõ habebant. Dedit enim natura hũana deo i illo hoie sponte: et nõ ex debito qꝺ suum erat: vt se redimeret in alijs hoiby. in q̃by qꝺ ex debito exigebat reddere non habebat. Quid ḡ põt intelligi et cogitari misericordius q̃z istud. s. q̃ deus pr̃ dicit hoi peccatori dãnato eternis tormẽtis: et nõ habenti vnde se redimat. accipe vnigenitũ meũ. s. xp̃m iesum vez deũ et hoiem: ⁊ da ipm p te. Et ipe filius iesus xp̃s dicit hoi: Tolle me et redime teipm. Hoc enim dicunt qũ vocant hoies ad fidẽ xp̃ianaz: et trahunt vt veniãt ad tantam gr̃am. Et q̃d etiã iustius p̃t cogitari: q̃z q̃ ille dimittat omne debitũ cui dat̃ pciũ maiꝰ q̃z omne debitũ: si tñ detur cũ debito affectu: et cũ modo q̃ dari debet Et sic hõ iustissime liberat̃ a iua obligatiõe. et satisfacit iusticie dei: et de⁹ p iusticiã saluat hoiem. Et sic fit in ꝗ verissima iusticia: et tñ cũ ꝗ est ibi sũma miscꝺia. q̃a de⁹ homi p̃mo p solaz miscꝺiam illũ qui eũ liberaret dedit: et illum q̃ tolleret iniuriã et offensam dei.

Hic ponit cõpositio inter iesum xp̃m crucifixũ ⁊ hoiem pditũ ⁊ lapsuz. ⁊ q̃lit̃ se habent inter se. et oñdit̃ q̃ sunt illa q̃ hõ pdit⁹ recipit a xp̃o: et q̃liter recipiat.

Titulus. cclxxiij.

Qoniaz autẽ

ppter ꝗ qz hõ erat pdit⁹: corruptus: lapsus ⁊ deuiat⁹ indigebat de necessitate nouo hoie q̃ esset de⁹ ⁊ hõ: q̃ mortẽ recipet p hoie. ⁊ q̃siuimus illum hoiem p longũ pcessum. et finaliter p dei gr̃az repperim⁹ iã euz esse. et q̃ hic iesus xp̃s a iudeis crucifix⁹. postq̃z ḡ ille homo tam necessari⁹ hoiby iam existit: restat modo videre q̃liter hõ q̃ est iã lapsus et corrupt⁹ ab ipo recipiat oia illa quib⁹ indiget. Vñ in iesu xp̃o sunt oia illa q̃b⁹ hõ indiget. et ideo restat q̃ hõ restaurẽt ⁊ reparẽt de facto. Postq̃z remediũ iã est et medicia parata est: restat applicare ad opus. Quid enim pficeret medicina si infirmo nõ applicarẽt: Quid valeret panis esurienti si cum nõ comederet: Vñ postq̃z iesus xp̃s est ille quo oẽs pditi indigeant dat⁹ a deo. ideo est summe ꝓueniens et ꝓportionat⁹ hoiby. Quia venit ꝓpter hoiem lapsum. ideo ꝓportionat̃ ei in omniby: Ideo iesus xp̃s facit vnã partem. et alij hoies faciũt aliã partẽ. Et iõ possumus facere cõparationẽ inter ipm ex vna parte. ⁊ inter oẽs alios ex alia parte. Vñ tota hũana natura respicit ipm: et ipse respicit totã humanã naturã Et ideo ipe se habet ad omnes alios hoies sicut redẽptor ad captiuos: sic̃ satisfactor ad obligatos. sicut solutor ad debitores. sicut reparator ad destructos: sicut recreator ad annihilatos: sicut medicus ad infirmos: sicut resuscitator ad mortuos: sicut illumiator ad excecatos: sicut ductor ad deuiatos. Et vt oia in vno ꝓbo ꝓcludamus: ipe est oia omni homi lapso ⁊ pdito. Et iõ q̃ non cognoscit se indigere xp̃o: p nihilo reputat eũ. Et q̃m̃ iam videm⁹ ad plenũ totũ lapsum ⁊ totã corruptionẽ ⁊ pditionẽ hois ⁊ statũ in q̃ est. et illa q̃ deficiunt hoi: et q̃ debebat hr̃e q̃ ipe pdidit. ⁊ q̃liter in hoie factũ est ꝓtrariũ debito. iõ si volumus cognoscere q̃ sunt illa que hõ debet recipe a xp̃o: oportet cognoscere totã indigentiaz hois ac totũ ei⁹ defectũ. Vñ hõ ante oia indiget vt liberẽt ab obligatiõe quã fecit ꝓpter pctm̃: q̃ est scꝺa obligatio. deinde indiget adiutorio vt cõpleat p̃mã obligationẽ naturalẽ quã debet deo: vt factũ hominis cõcordet cũ debito: vt. s. hõ faciat qꝺ debet. Et ꝗ est liberare hoiez ⁊ restaurare. s. liberare ipm totaliter a scꝺa obligatione q̃ est mala et infinita. et iuuare ipm ⁊ dare ei adiutoriũ. ⁊ illud p qꝺ cõpleat p̃mã obligationẽ. qz p̃ma obligatio nõ p̃t deleri neq̃z destrui. qz necessaria ẽ ⁊ incorruptibilis. Sic ḡ in istis duoby obliga/

Cõpatio xp̃i ad hoies